

Indachtig de ziel

Ze flikt het toch maar telkens weer
een lichaam aan te jagen, het een zweem
te geven van bestaanszin en is als enige
in staat je wereld in te kleuren
en te binden met haar wilskracht

Zelfs dit grijze uitzicht onder de maan
van wolken, zee en winterland weet ze
nog te bezielen, uitwaaiierend in pastel
en fellere streken (ziet de vlinder
op het raam dit ook?)

De zee ruist, de wind steekt op en wolken
gaan voorbij in hun meest humane vorm:
traag of gejaagd, eerezuchtig of bescheiden
triumfantelijk of verdoemd
De aarde nu begint te gloeien

Hoog uitzicht op dit leven

Er lag gestapeld hout dat gloeide
de zon verwaasde achter de bergen
we dronken nostalgisch op het geluk

en bleven zitten, licht beroesd
de avond werd vanzelf nacht
Boven ons installeerde zich

een ontregelend decor van sterren
tokkelend op ons netvlies, soms
doorkruist door stille satellieten

de lichtpijlen van hemelsteen
en het nabij geknipper van
zacht snorrende vliegtuigen

Toen was 't voor ons, stervelingen
weer mooi genoeg geweest
en omsingelde grondmist ons

een ging op Facebook
een ander rolde een sigaret
en blies vraagtekens de ruimte in

In de verte, vanuit het duister
loeiden herten
hun oude blues

Japan is Europa

Tot je bij een Shinto-tempel een sliert meisjes ziet
in schooltenue, met olieblauwzwart haar
ogen vonkend als stenen in een beek

Tot een cyanen vlinder langsdwarrelt
om zijn levenslange dag te plukken
voor geen handgevaar beducht

Tot je oog valt op de teder verpleegde bomen
hun smalle stammen in broekjes gehesen
elkaar steunend in hun groei omhoog

Tot eindelijk in de avondzon de bedeesde Fuji zich toont
met haar immense kegelhoed van sneeuw en ver daaronder
over de lichtgroen vloeiende sawa's mini-kegelhoedjes volgen

Zelfportret

Trapportalen tot de hemel
m'n liefdeswerk, onaf, zou mee

ik heb het ergens laten liggen
net als m'n jas, die onopvallend

van m'n schouders was gegleden
waarin pasjes, geld en dierbaarheden

Toen ook de gaten vielen
in m'n schoenen, het t-shirt

zich van mij ontdeed
en elk ander stuk textiel

zag ik mij gespiegeld
in een vijver:

vlees, botten en een inktvlek
oplossend in de kosmos